

Otwarcie posiedzenia i powitanie zaproszonych Gości

Szanowni Państwo!
Panie Panowie!

W tym uroczystym dniu, w którym świętujemy jubileuszowe, 1000 posiedzenie Rady Wydziału Lekarskiego pragnę powitać w imieniu Władz Uniwersytetu Medycznego, w imieniu całej społeczności naszej Uczelni i moim własnym, naszych dostojnych Gości, w osobach: mgr inż. Krzysztofa Makowskiego – Wojewody Łódzkiego, dr Jerzego Kropiwnickiego – Prezydenta Miasta Łodzi, Przedstawicieli Władz Marszałkowskich Województwa Łódzkiego, dr Waldemara Podhalicza – Dyrektora Wydziału Zdrowia w Urzędzie Marszałkowskim, dr Włodzimierza Stelmacha – Dyrektora Łódzkiego Oddziału Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia, dr Grzegorza Krzyżanowskiego – Przewodniczącego Rady Lekarskiej, dr Pawła Czekalskiego – Sekretarza Okręgowej Rady Lekarskiej, dr Jacka Grabowskiego – Lekarza Miasta.

Ze szczególną radością witam Władze Rektorskie łódzkich Wyższych Uczelni: prof. Annę Wesołowską-Firlej – Rektora Akademii Muzycznej, prof. Jana Krysińskiego – Rektora Politechniki Łódzkiej, Przewodniczącego Konferencji Rektorów Szkół Wyższych w Łodzi, ks. dr Janusza Lewandowicza – Rektora Wyższego Seminarium Duchownego, prof. Henryka Piekarskiego – Prorektora ds. Nauki Uniwersytetu Łódzkiego.

Z ogromną atencją witam doktorów honoris causa naszej Uczelni – prof. Antoniego Prusińskiego i prof. Leszka Woźniaka.

Serdecznie witam członków Senatu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi na czele z JM Rektorem - prof. Andrzejem Lewińskim, witam Prorektorów, Dziekanów i Prodziekanów pozostałych Wydziałów naszej Uczelni. W imieniu wszystkich zgromadzonych witam gorąco byłych Dziekanów Wydziału Lekarskiego: prof. Andrzeja Kurnatowskiego, prof. Jana Bernera (obecnie prezydenta Pabianic), prof. Janusza Gregera, prof. Dariusza Brykalskiego i prof. Andrzeja Jossa. Witam Władze Administracyjne naszej Uczelni: dr Adama Fronczaka – Kanclerza Uniwersytetu Medycznego i mgr Edwarda Gabryśia – Dyrektora Administracyjnego Uniwersytetu Medycznego.

Na koniec, z całego serca witam członków Rady Wydziału Lekarskiego, oraz wszystkie Koleżanki i Kolegów, którzy w minionych latach wspierali nas swym doświadczeniem, mądrością i autorytetem.

Przemówienie JM Rektora – prof. dr hab. Andrzeja Lewińskiego

Panie Prezydencie,
Magnificencje Rektorzy,
Dostojny Senacie,
Drodzy Goście,
Zacni Członkowie Rad Wydziału
Lekarskiego!

Z ogromnym wzruszeniem i poczuciem uczestniczenia w wyjątkowym wydarzeniu w historii naszej Uczelni zabieram głos przed tak znakomitą gremium, w którego szeregach znajduje się liczne grono

członków historycznych Rad Wydziału Lekarskiego kolejno – Uniwersytetu Łódzkiego, Akademii Medycznej, a obecnie Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, osób będących żywą historią, nie tylko samego Wydziału Lekarskiego i jego Oddziału Stomatologicznego, ale także całej naszej Uczelni. Z okazji tysięcznego posiedzenia Rady Wydziału Lekarskiego z radością i dumą witam Państwa ponownie w naszej Almae Matris, pamiętając

także tych, których między nami już nie ma. Proszę, abyśmy teraz chwilą ciszy oddali cześć nieżyjącym już członkom Rady Wydziału Lekarskiego.

Szanowni Państwo!

Jubileusze, oprócz wywoływania radosnych wzruszeń, skłaniają także do refleksji nad upływającym czasem, do zastanowienia się nad zmianami, jakie zaszły na przestrzeni lat. Wszak tysiąc posiedzeń Rady Wydziału ma także swój

wymiar czasowy, wyrażający się kilkudziesięcioletnią historią Wydziału Lekarskiego, a od 1949 roku Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Stomatologicznym. Występujący po mnie, Panowie Profesorowie Jerzy Supady oraz Andrzej Kurnatowski, rozwiną zapewne ten wątek historyczny. Pozwolę sobie zatem jedynie przypomnieć najważniejsze daty wiążące się z powstaniem naszej Uczelni i jej Wydziału Lekarskiego. Utworzenie w Łodzi, po jej wyzwoleniu, Wydziału Lekarskiego było aktem koronującym wieloletnie starania łódzkich luminarzy medycyny. Ten szczytny zamiar mógł zostać zrealizowany już w okresie II Rzeczypospolitej, kiedy to w 1938 roku z inicjatywy grupy wybitnych lekarzy łódzkich z prof. dr Wincentym Tomaszewiczem na czele, powołano stowarzyszenie społeczne pod nazwą „Wyższa Uczelnia Lekarska w Łodzi”. Inaugurację pierwszego roku akademickiego uczelni przewidziano na 1 października 1940 r. Wybuch II wojny światowej zniweczył te plany. Już w czasie okupacji niemieckiej, łódzcy przedstawiciele Delegatury Rządu Londyńskiego na Kraj powołali Konspiracyjną Komisję do Spraw Organizacji Uniwersytetu, która prowadziła prace przygotowawcze, mające na celu, m.in., zorganizowanie wydziałów medycznych w powstającym Uniwersytecie Łódzkim. Prace te zostały wznowione zaraz po wyzwoleniu Łodzi, w styczniu 1945 roku, przez Tymczasowy Dziekanat Wydziału Lekarskiego. W ich rezultacie, 27 sierpnia 1945 roku, Minister Oświaty zatwierdził powołanie Wydziału Lekarskiego, Wydziału Stomatologicznego oraz Wydziału Farmaceutycznego w strukturze – utworzonego w maju 1945 roku – Uniwersytetu Łódzkiego. Kolejną historyczną datą w bogatej historii nauczania medycyny w Łodzi, stał się 12 października 1945 roku. Tego dnia, pierwszy rektor Uniwersytetu Łódzkiego, profesor Tadeusz Kotarbiński, dokonał uroczystego otwarcia roku akademickiego. Łódzka Akademia Medyczna, jako autonomiczna uczelnia kształcąca

lekarzy, stomatologów i farmaceutów powstała 1 stycznia 1950 roku (jako Akademia Lekarska w Łodzi), po wyodrębnieniu – na podstawie Uchwały Rady Ministrów – wydziałów medycznych z Uniwersytetu Łódzkiego.

Szanowni Państwo!

Muzeum Historii Miasta Łodzi, w którego gościnnych murach dzisiaj się spotykamy, jest miejscem, które dobrze harmonizuje z charakterem naszego święta. Mamy prawo do przekonania, iż dokonania Wydziału Lekarskiego i jego Rady, to także powód do dumy Łódzian oraz niepodważalny wkład w powojenne dzieje naszego miasta, bo przecież kilkadziesiąt lat w historii medycyny to czas ogromnych przeobrażeń, których byliście Państwo nie tylko świadkami, ale i współtwórcami. Cycero, wybitny rzymski mówca, mąż stanu i filozof, napisał: „Historia vero testis temporum, lux veritatis, vitae memoria, magistra vitae, nuntia vetustatis” – „Historia, to świadek czasów, światło prawdy, żywa pamięć, mistrzyni życia, posłanka przeszłości” Cytat ten uświadamia nam znaczenie historii w życiu każdego człowieka i każdej instytucji. Jest ona fundamentem, na którym budujemy teraźniejszość oraz urealniamy nasze marzenia o świetniejszej przyszłości. Dzisiejsze, uroczyste posiedzenie Rady Wydziału Lekarskiego uzmysławia nam przede wszystkim to, że przeprowadzone do tej pory 999 jej posiedzeń, to w ogromnej mierze historia tworzenia krok po kroku, z posiedzenia na posiedzenie – współczesnego – kadrowego, naukowo-dydaktycznego i materialnego potencjału naszej Uczelni. Jak pisał wybitny lekarz i humanista profesor Antoni Kepiński „Od czasów Hipokratesa, a prawdopodobnie od jeszcze dawniejszych, głównym zadaniem każdej szkoły lekarskiej było wychowanie dobrego lekarza”. Jesteście, Wielce Szanowni Uczestnicy Posiedzeń Rady Wydziału Lekarskiego, przeprowadzanych na przestrzeni prawie sześćdziesięciu lat – niepodważalnymi współtwórcami

dziela, którego owocem jest wykształcenie blisko trzydziestu tysięcy lekarzy i stomatologów. Współkształtowaliście naszą Uczelnię i staliście się ważną częścią jej historii. Szczególną cześć pragnę oddać członkom pierwszych Rad Wydziału Lekarskiego, funkcjonujących w drugiej połowie lat czterdziestych XX wieku. Doświadczeni zawieruchą wojenną, rozpoczynali Oni, w jakże odmiennych od dzisiejszych warunkach, żmudne – często wypełnione prozaicznymi problemami lokalowymi i materialnymi – tworzenie podstaw działalności naukowej, dydaktycznej i leczniczej. Sale wykładowe, laboratoria, miejsca nauki i zamieszkania, z których korzystali, w niczym nie przypominają dzisiejszych warunków, w których pracujemy, i w których uczą się nasi studenci. W mieście, powoli otrząsającym się z mroków okupacji, wspólnie budowali, także w sensie dosłownym, zręby nauczania medycyny. Ich ówczesnemu zapałowi i entuzjazmowi oraz świadomości pilnej potrzeby szybkiego zapalenia wojennej luki w zdziętkowanej kadrze lekarskiej – zawdzięczamy tempo rozwoju i krzepnięcia Wydziału Lekarskiego w strukturze Uniwersytetu Łódzkiego. Nasze wielkie uznanie dla Ich dokonań celnie wyraża wers z „Eneidy” Wergiliusza, najwybitniejszego rzymskiego epika: „Hoc opus, hic labor” – „To dzieło, to praca!!!”

Szanowni Państwo!

Jaki jest Uniwersytet Medyczny dzisiaj – w dniu imponującego tysięcznego posiedzenia jego Rady Wydziału Lekarskiego? Jak wiemy, Uczelnia pod tą nazwą rozpoczęła działalność 1 października 2002 roku, po wcześniejszym jej powołaniu ustawą sejmową z 27 lipca tego samego roku. Połączyła ona dwie łódzkie uczelnie medyczne – Akademię Medyczną i Wojskową Akademię Medyczną – doprowadzając tym samym, do zespolenia łódzkiego wyższego szkolnictwa medycznego w jedną całość. Zespoliły się dwie uczelnie, które w przeszłości, zwłaszcza w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych, ściśle współdziałały instytucjonalnie i personalnie. W latach 1950–1958, wojskowi studenci medycyny z Fakultetu

Wojskowo-Medycznego, byli słuchaczami Akademii Medycznej i otrzymywali jej dyplomy lekarskie. Później, od 1958 roku do końca lat sześćdziesiątych – to jest od powstania Wojskowej Akademii Medycznej, do czasu zbudowania przez Wojskową Uczelnię samodzielności naukowo-dydaktycznej – kadra dydaktyczna Akademii Medycznej w szerokim zakresie prowadziła zajęcia w bratniej Uczelni. W odniesieniu do kierunku farmaceutycznego oraz stomatologicznego współpraca ta, była kontynuowana jeszcze do drugiej połowy lat dziewięćdziesiątych. W tym miejscu podkreślę następujący fakt – ważny z punktu widzenia dzisiejszej uroczystości. Otóż w minionym tygodniu Rada Naszego Wydziału Wojskowo-Lekarskiego, historyczna kontynuatorka Rady Wydziału Lekarskiego Wojskowej Akademii Medycznej, odbyła swoje 650-te posiedzenie. W imieniu Senatu i Władz Uczelni serdecznie gratuluję obecnym i byłym członkom także tej Rady Wydziału dotychczasowych osiągnięć naukowo-dydaktycznych.

Szanowni Państwo!

Uniwersytet Medyczny, łącząc w sobie dwa silne ośrodki dydaktyczno-naukowe i kliniczne, od początku swej działalności stawia na intensywną rozbudowę swojej oferty edukacyjnej, na efektywne zintegrowanie uczelnianego potencjału naukowo-badawczego oraz na stałe poszerzanie oferty leczniczej swoich szpitali i klinik. Do najistotniejszych, już zrealizowanych lub będących w trakcie realizacji, przedsięwzięć w wymienionych sferach, należy zaliczyć: » powołanie przez Senat Uczelni, dwóch nowych wydziałów: Wydziału Pielęgniarstwa i Położnictwa oraz Wydziału Kształcenia Podyplomowego – w sumie mamy już 8 Wydziałów w naszym Uniwersytecie; » uzyskanie przez Wydział Lekarsko-Dentystyczny, prawa nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego; » uruchomienie od roku akademickiego 2003/2004, nauczania medycyny na kierunku

lekarskim w języku angielskim dla studentów zagranicznych. W przyszłości ta forma studiów będzie rozszerzana na inne wydziały: Lekarsko-Dentystyczny oraz Farmaceutyczny. » utworzenie zamiejscowego ośrodka dydaktycznego w Piotrkowie Trybunalskim; » powołanie Biura Integracji z Unią Europejską, które wraz z innymi jednostkami Uczelni, o zbieżnych zadaniach, aktywnie wspiera nasze otwieranie się na współpracę z wieloma ośrodkami państw Unii Europejskiej; » utworzenie (w strukturze Wydziału Wojskowo-Lekarskiego) Studium Edukacji Obronnej: Studium prowadzi – wprowadzone ustawą o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej – szkolenie wojskowe studentów ze studentami Uniwersytetu Medycznego oraz ze słuchaczami wszystkich państwowych uczelni łódzkich oraz części wyższych szkół niepublicznych; » rozszerzenie form i trybu studiowania, poprzez wprowadzenie studiów licencjackich oraz uzupełniających studiów magisterskich na wielu nowych kierunkach. » bliski jest już moment utworzenia wspólnie z inną uczelnią uniwersytecką, humanistycznego kierunku studiów – z zakresu filozofii i etyki; » stopniowe dostosowywanie struktury naukowo-dydaktycznej Uczelni do wymogów procesu kształcenia oraz działalności naukowo-badawczej, poprzez zniesienie części instytutów i powołanie 10 nowych katedr oraz szeregu klinik i zakładów; » przygotowanie i wprowadzenie do realizacji nowej koncepcji dokończenia budowy Centrum Kliniczno-Dydaktycznego Uniwersytetu Medycznego – głównej inwestycji Uczelni. W zaktualizowanej koncepcji dalszej budowy Centrum – opracowanej w Uczelni, zatwierdzonej przez jej Senat oraz Ministra Zdrowia – przyjęliśmy następujące, ogólne założenia, zmierzające przede wszystkim do: – urealnienia kosztów inwestycji oraz terminu zakończenia budowy – jeśli realizacja przyjętej koncepcji przebiegać będzie bez zakłóceń – zgodnie z przyjętym harmonogramem oraz przy

planowym dopływie środków budżetowych – można się spodziewać, że w czasie najbliższych dwóch-trzech lat, budowa zostanie ukończona, a makroregion łódzki wzbogaci się o nowoczesny szpital, dobrze służący ochronie zdrowia jego mieszkańców, potrzebom naukowym środowiska łódzkiego oraz realizacji zadań dydaktycznych w Uczelni. – zmiany planu zagospodarowania obiektu – zakładają, iż szpital funkcjonujący na bazie Centrum, liczyć będzie około 400 łóżek, a pozostała część obiektu zostanie wykorzystana przez Uniwersytet do alokacji w nim części zakładów teoretyczno-dydaktycznych oraz na inwestycje ze środków pozabudżetowych, związane jednakże z celami akademickimi i naukowymi. Te tak ambitne zadania realizujemy w oparciu o doświadczoną i wykwalifikowaną kadre naukowo-dydaktyczną i administracyjną. Uczelnia zatrudnia ogółem ponad 1200 nauczycieli akademickich, wśród których: – 141 – posiada tytuł naukowy profesora; – 116 – stopień naukowy doktora habilitowanego; – 715 – stopień naukowy doktora.

Szanowni Państwo!

Najtrwalszym fundamentem przeszłych i dzisiejszych sukcesów Uczelni są właśnie jej nauczyciele akademicy, pośród których Wy, Dostojni Członkowie Rady Wydziału Lekarskiego, zajmujecie poczesne miejsce. To Wam przypadło w udziale wielkie przedsięwzięcie promowania osób najwybitniejszych do tytułów profesorskich oraz nadawania stopni doktorów habilitowanych i doktorów nauk medycznych. To, między innymi, dzięki Waszej aktywności w tym zakresie, nasza Uczelnia mogła rozwijać się i osiągnąć obecny poziom naukowo-badawczy i diagnostyczno-leczniczy, nie ustępujący w wielu dziedzinach medycynie europejskiej i światowej. Dzisiejsze milenijne posiedzenie Rady Naszego Wydziału Lekarskiego jest doskonałą okazją, by wyrazić Wam Wszystkim, Drodzy Koledzy, serdeczne podziękowanie za długoletnią, piękną pracę zawodową i organizacyjną.

Dlatego składam Wam, w imieniu Senatu Uniwersytetu Medycznego i własnym, najserdeczniejsze gratulacje i życzenia głębokiej satysfakcji z

życiowych dokonań oraz nieustającej radości i pogody ducha. Bowiem, jak pisał wspomniany, pierwszy rektor Uniwersytetu Łódzkiego, Tadeusz Kotarbiński, „Radość cenna jest niezmiernie, a przy tym ważna, gdyż koniecznie potrzebna, by móc wytrzymać nacisk i groźbę cierpienia”. Życząc Państwu długich lat życia, jestem spokojny, że to życzenie zostanie spełnione, gdyż, zgodnie z dewizą medalu wybitego z polecenia króla Stanisława Augusta Poniatowskiego: „Dignum laude virum musa vetat mori”, czyli „Godnemu chwały mężowi muza umierać nie daje”. Proszę pozwolić mi także na osobistą

refleksję. Otóż, wśród zacnych bohaterów dzisiejszego spotkania jest wielu moich nauczycieli i wychowawców oraz wieloletnich przyjaciół, którzy w znaczący sposób wpłynęli na moją osobowość i którym wiele zawdzięczam w mojej drodze zawodowej. Od ponad dwudziestu lat Rada Wydziału Lekarskiego, jest moją macierzystą Radą i miałem zaszczyt z rąk jej przewodniczących otrzymywać kolejne stopnie naukowe. Uchwala tego dostojnego grona, pozwoliła mi także, zdobyć tytuł i stanowisko profesora zwyczajnego. Wszystkim Państwu z całego serca i gorąco dziękuję za tworzenie warunków

sprzyjających mojemu rozwojowi zawodowemu. Osobne podziękowania i gratulacje składam organizatorom dzisiejszej, pięknie zapowiadającej się uroczystości – Dziekanowi Wydziału Lekarskiego, Panu Profesorowi Kazimierzowi Jędrzejewskiemu oraz jego współpracownikom – prodziekanom – i pracownikom Dziekanatu. Natomiast wszystkim uczestnikom naszego święta, życzę, by ten marcowy dzień naszego spotkania był dla nas naprawdę wyjątkowy, by przyniósł wiele radości i niespodzianek, a także dostarczył wielu miłych wzruszeń.

Dr Jerzy Kropiwnicki, prof. Kazimierz Jędrzejewski

Prof. Jan Krysiński

Dr Grzegorz Krzyżanowski

Prof. Marek Pawlikowski

